

[Finansministeren.]

Grünbaum og hr. Per Hækkerup kunne have sat sig ned og skrevet alle skattebilletterne selv. Men se, den tror jeg ikke på.

Statsministeren (*Hilmar Baunsgaard*): Hr. Lysholt Hansen ville gerne give det udseende af, at jeg skulle have udstedt en trussel mod arbejdsmarkedet. Jeg vil gerne sige, at det har jeg ikke, og det har jeg ikke i tanker at gøre. Jeg kan slet ikke lide at true folk; ikke engang hr. Lysholt Hansen.

Må jeg så sige til hr. Per Hækkerup, som mener, at jeg tænker i forskellige tidsdimensioner, at en svaghed ved socialdemokratiet, også i den tid, hvor det ærede medlem har øvet en afgørende indflydelse, har været, at man kun har tænkt i den dimension, man kender i dag, men udstedt løfter på den, man ikke vil vurdere. Det, jeg sagde i min tale, det vil jeg da gerne sige til hr. Per Hækkerup, og så skal jeg sørge for, at han får et manuskript, for jeg vil da så gerne have, han skulle have god forståelse for og kunne se rimeligheden i at moralisere over for den holdning, socialdemokratiet indtager. Det, jeg gjorde opmærksom på, var: hvis det var muligt gennem 1970'erne at sætte den automatiske stigningstakt i statens løbende udgifter ned til $\frac{1}{3}$ af det, den havde været i 1960'erne, og samtidig skulle gennemføre alle de opgaver, der stort set var politisk enighed om man burde gennemføre i løbet af 1970'erne, så ville det offentliges andel af nationalindkomsten stige til over 50 pct. Og så føjede jeg til: dette ændrer sig ikke, fordi man mener, man måske kan privatfinansiere nogle af disse investeringer, eller fordi man kunne optage stigende udenlandske lån. For det, der er kendsgerningen, og som der har været en svigtende erkendelse af hos socialdemokratiet, det er, at når man har, som vi havde det i 1967, et valutaunderskud på over 2 milliarder kr., så er det faktisk udtryk for en udenlandsk lån-optagning af den størrelsesorden, og den er i forvejen for stor.

Derfor bliver jeg nødt til at sige til hr. Per Hækkerup, at det er regeringens målbevidste linje at fastholde den bedring, der er sket, og yderligere udbygge den for at opnå økonomisk balance. Hr. Per Hækkerup siger: dette er jo en kunstig politik, og derfor kan den ikke holde. Ja, i foråret sagde hr.

Per Hækkerup og andre: den kan ikke holde, og da bedømte han efteråret. Nu har det vist sig, den kunne holde, og så kommer man altså til det, når nu det har vist sig, den kunne holde, at så kan man da altid udså en eller anden tvivl om, hvorvidt den kan holde i fremtiden. Jeg tror, hr. Per Hækkerup og jeg kan mødes ved næste korsvej, og så vil hr. Per Hækkerup stadig sige: derfor kunne den ikke holde, men det vil vise sig, at den har holdt også til da.

(Kort bemærkning).

Per Hækkerup: Jeg tror, finansministeren ved, at hvis hans embedsmænd ikke havde været i stand til at kunne gennemføre kildeskatten efter de tanker, som jeg forstår man havde forelagt ham fra disse embedsmænds side, så lå der en aftale med kommunerne, som, sådan har jeg forstået det, betød, at kommunerne og deres institutioner ville have været parat til at gennemføre den. Det er i hvert fald de oplysninger, vi har fået her i salen. (*Finansministeren* [Poul Møller]: Af hvem?). Jeg mener, at det var den tidligere finansminister og ikke bestridt af den nuværende.

Til statsministeren skal jeg sige, at naturligvis er vi da klar over, at har man et valutaunderskud, så er det ensbetydende med, at man optager lån; men jeg vil da også gerne sige til statsministeren, at i en periode, hvor vi står over for så vældige og fortsat står over for så vældige strukturændringer, som vi gør i det danske samfund, da tror jeg det både er nødvendigt og rigtigt, at en del af denne omlægning finansieres ved udenlandske lån. Jeg har da også forstået, at den nuværende regering har forsøgt — delvis med held, måske udelukkende med held — at få udenlandske lån. Det må vel være ud fra den samme betragtningsmåde.

Så siger statsministeren; at jeg havde sagt i foråret, at denne politik kunne ikke holde. Jeg vil nu bede statsministeren om at kigge tilbage — samtidig med at jeg nu læser statsministerens tale, kan han jo så læse, hvad jeg sagde dengang — så vil han opdage, at det, jeg sagde, var: denne politik medfører arbejdsløshed også til efteråret. Jeg har ganske vist set, at økonomiministeren og andre har lovet os, at det kun er noget forbigående, det går snart over igen. Det sagde man også om ræven, da man trak